रतिप्रिय 1) Adj. *beim coitus erwünscht* Vâsav. 229,1. — 2) *m. *der Geliebte der* Rati, *der Liebesgott.* — 3) f. आ *a*) ein Name der Dâkshâjaṇî. — *b*) N. pr. einer Surâṅganâ Ind. St. 15.

रतिभवन n. *Lusthaus.*

रतिमञ्जरी f. Titel eines Werkes.

*रतिमदा f. *eine* Apsaras.

रतिमत् Adj. 1) *lustig, froh, seine Lust habend an* (Loc.). — 2) *verliebt* 291,28. — 3) *von der* Rati *begleitet* 291,28.

रतिमन्दिर n. 1) *Lust —, Liebesgemach.* — 2) **pudendum muliebre.*

रतिमित्र m. 1) *quidam coeundi modus.* — 2) N. pr. eines Dichters Subhâshitar. 1709. 1749.

रतिरमण m. *der Geliebte der* Rati, *der Liebesgott* Mâlatîm. 13,3 (15,18).

1. रतिरस m. *Liebesgenuss* 187,13.

2. रतिरस Adj. *wie Liebesgenuss schmeckend.*

रतिरहस्य n. Titel eines Werkes. °दीपिका f. Burnell, T.

*रतिलता m. *Beischlaf.*

रतिलील 1) m. *ein best. Tact* S. S. S. 207. — 2) f. आ N. pr. einer Surâṅganâ Ind. St. 15,241.

रतिलोल m. N. pr. eines bösen Dämons (buddh.).

रतिवर m. 1) **der Geliebte der* Rati, *der Liebesgott.* — 2) *ein der* Rati *gewährtes Gnadengeschenk.*

रतिवर्धन Adj. *die Liebeslust befriedigend.*

रतिवल्ली f. *die als Liane gedachte Liebeslust.*

रतिशूर m. *ein Held im Liebesgenuss, ein Mann von ausserordentlicher Potenz.*

रतिसंयोग m. *Beischlaf.*

रतिसंग्रहव्याख्या f. Titel eines Werkes.

*रतिसहरा f. *Trigonella corniculata.*

रतिसर्वस्व n. Titel eines Werkes.

रतिसहचर m. *der Gefährte der* Rati, *der Liebesgott* Daçak. (1925) 2,130,9.

रतिसुन्दर m. *quidam coeundi modus.*

रतिसेन m. N. pr. eines Fürsten.

रतीश m. *der Gatte der* Rati, *der Liebesgott* Naish. 6,31. 7,64.

*रतू f. 1) *der Götterfluss.* — 2) *eine wahre Rede.* — Vgl. वतू.

रतोत्सव m. *ein Fest des Liebesgenusses.*

*रतोहक् m. *der indische Kuckuck.*

रत्न 1) n. (am Ende eines adj. Comp. f. आ) *Gabe; Habe, Besitz, Gut.* — *b*) *Kleinod, Juwel, Edelstein* (Râǵan. 13,145), insbes. *Perle.* विद्यारत्न *das Juwel Gelehrsamkeit,* स्त्रीरत्न *eine Perle von Weib,* अश्वरत्नौ (m.!) *zwei Juwele von Pferden.* Nom. abstr. रत्नता f. Bâlar. 295,21. — *c*) *Magnet.* — *d*) **Diamant* Râǵan. 13,174. — *e*) **Rubin* Râǵan. 13,147. — *f*) verkürzt für रत्नकम्बल. — *g*) nach Weber Bez. *der Zahl 14* in Hdschrr. — 2) m. N. pr. eines Mannes. Auch भट्ट°.

रत्नक m. N. pr. eines Mannes.

रत्नकण्ठ m. N. pr. verschiedener Autoren Bühler, Rep. No. 166. 206. 537.

*रत्नकन्दल m. *Koralle.*

*रत्नकर m. Bein. Kubera's.

रत्नकरण्डक m. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 660.

रत्नकलश m. N. pr. eines Mannes.

रत्नकला f. ein Frauenname.

रत्नकिरीटिन् m. N. pr. eines Fürsten der Kiṁnara Kâraṇḍ. 3,1.

रत्नकीर्ति m. N. pr. eines Buddha.

रत्नकूट N. pr. 1) m. *a*) *eines *Berges.* — *b*) eines Bodhisattva. — 2) n. einer Insel.

रत्नकूटसूत्र n. Titel eines buddh. Sûtra.

रत्नकेतु m. 1) N. pr. *a*) eines Buddha. — *b*) eines Bodhisattva. — 2) der gemeinschaftliche Name von 2000 künftigen Buddha. Auch °राज m.

रत्नकेतूदय m. Titel eines Schauspiels Burnell, T.

*रत्नकोटि m. *ein best.* Samâdhi.

रत्नकोश m., °कारमतवाद m. (Opp. Cat. 1), °कारिकाविचार m., °वाद (Burnell, T.) und °वादरहस्य n. Titel von Werken.

रत्नक्षेत्रकूटसंदर्शन m. N. pr. eines Bodhisattva. v. l. रत्नच्छत्रकूट°.

रत्नखानि f. *eine Fundgrube für Edelsteine.*

रत्नगर्भ 1) Adj. *Edelsteine —, Perlen bergend, mit ihnen besetzt.* — 2) m. *a*) **das Meer.* — *b*) N. pr. α) eines Bodhisattva. — β) eines Scholiasten. — 3) f. आ *die Erde* Prasannar. 53,23. Ind. St. 15,270.

रत्नगिरि m. N. pr. eines *Berges* Eitel, Chin. B.

रत्नगिरिरस m. *ein best. medicinisches Präparat* Rasendrak. 78. Mat. med. 92.

रत्नग्रीवतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

रत्नचन्द्र m. N. pr. 1) eines eine *Edelstein*grube hütenden Gottes. — 2) eines Bodisattva. — 3) *eines Sohnes des Bimbisâra.

रत्नचन्द्रामति m. N. pr. eines Bhikshu.

रत्नचूड m. N. pr. 1) eines Bodhisattva. — 2) eines mythischen Fürsten.

रत्नचूडमुनि (Conj.) m. N. pr. eines Mannes.

रत्नचूडापरिपृच्छा f. Titel eines Werkes.

रत्नचूडोपाख्यान (Conj.) n. desgl.

रत्नचूर m. und °चूरोपाख्यान n. wohl fehlerhaft für °चूड und °चूडो°.

रत्नच्छत्र n. *ein Sonnenschirm von Edelsteinen.*

रत्नच्छत्रकूटसंदर्शन m. v. l. für रत्नक्षेत्रकूट°.

रत्नच्छत्राभ्युद्गतावभास m. N. pr. eines Buddha.

रत्नच्छाया f. *Edelsteinschimmer* Megh. 35.

रत्नतल्प m. *ein mit Edelsteinen verziertes Lager* Daçak. 83,1.

रत्नतूलिका f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

रत्नतेजोऽभ्युद्गतराज m. N. pr. eines Buddha.

रत्नत्रय n. *die drei Juwele.* Bei den Buddhisten so v. a. बुद्ध, धर्म und संघ (Sukhâv. 1,2), bei den Ǵaina (Hem. Par. 1,370) so v. a. सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान und सम्यक्चारित्र.

रत्नत्रयजपमाला (wohl °जपमाला) f. Titel eines Ǵaina-Werkes Bühler, Rep. No. 661.

रत्नत्रयपरीक्षा f. Titel eines Vedânta-Werkes.

रत्नत्रयविधानकथा f. und °त्रयोद्यापन n. Titel von Ǵaina-Werken Bühler, Rep. No. 662. fg.

रत्नदण्डातपत्रिन् Adj. *mit einem mit Juwelen verzierten Stabe und Sonnenschirm versehen* Hemâdri 1,550,21.

रत्नदत्त m. N. pr. verschiedener Männer.

रत्नदर्पण m. 1) *ein aus Edelsteinen bestehender Spiegel.* — 2) Titel eines Commentars.

रत्नदीप m. *eine Lampe, in der Edelsteine die Stelle des Dochtes vertreten.*

रत्नदीपिका f. Titel eines Werkes.

रत्नद्रुम m. wohl *Koralle.*

रत्नद्रुममय Adj. wohl *aus Korallen bestehend.*

रत्नद्वीप m. N. pr. einer *Insel.*

रत्नधृ und रत्नधा Adj. 1) *Gaben —, Güter verschaffend, — spendend.* Superl. रत्नधातम. — 2) *Güter besitzend.*

रत्नधर m. N. pr. verschiedener Männer Bühler, Rep. No. 117.

रत्नधा Adj. s. u. रत्नधृ.

रत्नधेनु m. *eine durch Juwelen symbolisch dargestellte Mutterkuh.*

रत्नधेय n. *das Güterspenden.*

*रत्नध्वज m. N. pr. eines Bodhisattva.

रत्ननदी f. N. pr. eines *Flusses.*

रत्ननाभ Adj. *dessen Nabel ein Edelstein ist* (Vishṇu).

*रत्ननायक m. *Rubin* Râǵan. 13,146.

रत्ननिधि m. 1) *eine Fundgrube für Edelsteine* oder *Perlen,* Bez. *a*) *des Meeres.* — *b*) des Meru. — *c*) Vishṇu's. — 2) **Bachstelze;* richtig रतनिधि.

रत्नपञ्चक n. *die fünf Juwele,* d. i. *Gold, Silber, Perlen, eine Art Diamant* (राजावर्त) *und Korallen* Hemâdri 2,*a*,47,5. 6.